

МІНІСТЕРСТВО НАУКИ ТА ОСВІТИ УКРАЇНИ

Київський авіаційний інститут

Факультет комп'ютерних наук та технологій

Кафедра прикладної математики

Курсова робота

Тема: «Загроза універсального поліморфізму. Аналіз порушень LSP у мові Eiffel з використанням Design by Contract»

З дисципліни «Об'єктно-орієнтоване програмування»

Виконав студент групи

Б-122-23-1-ШІ:

Щербинський Дмитро

Прийняв:

Піскунов Олексій Германович

Зміст

1	<u>Вступ</u>	2
2	<u>Постановка задачі</u>	3
3	<u>Теоретична частина</u>	6
	3.1 <u>Симплекс метод</u>	
	3.2 <u>Поліморфізм як фундаментальна парадигма ООП</u>	
	3.3 <u>Принцип підстановки Лісков (LSP)</u>	
	3.4 <u>Розробка за контрактом (DbC)</u>	
	3.5 <u>Мова програмування Eiffel</u>	
4	<u>Практична частина</u>	16
	4.1 <u>Архітектура та документація програмної системи</u>	
	4.2 <u>Реалізація інваріантів та контроль стану</u>	
	4.3 <u>Застосування методології Design by Contract (DbC)</u>	
	4.4 <u>Тестування</u>	
5	<u>Висновок</u>	36
6	<u>Література</u>	37

1. Вступ

Сучасна розробка програмного забезпечення значною мірою спирається на парадигму об'єктно-орієнтованого програмування (ООП), де механізми успадкування та поліморфізму відіграють ключову роль у побудові гнучких систем. Проте, некоректне застосування цих механізмів, зокрема універсального поліморфізму, може призводити до неочевидних архітектурних помилок, які ставлять під загрозу надійність програмного продукту. Однією з найфундаментальніших проблем у цьому контексті є порушення принципу підстановки Лісков (Liskov Substitution Principle – LSP), особливо при спробі перенести математичні відношення множин (наприклад, $Z \subset R$) безпосередньо в ієрархію класів.

Актуальність теми зумовлена тим, що в багатьох популярних мовах програмування (таких як C# або Java) порушення контракту базового класу класом-нащадком часто залишається непоміченим на етапі компіляції та виконання, призводячи до "тихого" спотворення даних. Це особливо критично для обчислювальних алгоритмів, де точність операцій є визначальною.

Об'єктом дослідження в даній роботі є поведінка числових ієрархій типів в умовах застосування методології проектування за контрактом (Design by Contract – DBC).

Предметом дослідження є виявлення та аналіз порушень LSP при реалізації симплекс-методу мовою Eiffel, де клас цілих чисел успадковується від класу дійсних чисел із перевизначенням арифметичних операцій.

Метою роботи є демонстрація переваг використання вбудованих контрактів (передумов, постумов та інваріантів) для детекції логічних помилок проектування, які в традиційних мовах призводять до некоректних обчислень без явних повідомлень про збій.

У роботі висувається гіпотеза, що строга контрактна система мови Eiffel дозволить виявити конфлікт між математичною абстракцією та її програмною реалізацією (зокрема, проблему округлення) на етапах компіляції або виконання, що є критично важливим для забезпечення коректності програмного забезпечення. Як тестовий полігон для перевірки гіпотези обрано алгоритм розв'язання задач лінійного програмування (симплекс-метод), оскільки він є чутливим до порушення числових інваріантів.

2. Постановка задачі

Загальне завдання

Необхідно розробити програмну систему мовою Eiffel для розв'язання задач лінійного програмування (ЗЛП) модифікованим симплекс-методом. Система повинна демонструвати поведінку поліморфних числових типів у контексті суворих контрактних зобов'язань.

Вимоги до математичної моделі

Алгоритм має працювати з канонічною формою задачі лінійного програмування, зведеною до Slack-форми (форми з вільними змінними).

Вхідні дані задаються у вигляді:

- Вектора коефіцієнтів цільової функції c .
- Матриці обмежень A .
- Вектора вільних членів b .

Математичні інваріанти, які система повинна контролювати під час виконання:

1. **Допустимість розв'язку (Feasibility):** Всі базисні змінні x_i повинні залишатися невід'ємними ($b_i \geq 0$) на кожній ітерації.
2. **Коректність операції Pivot:** Значення опорного елемента дільника має бути строго більшим за нуль.
3. **Точність обчислень:** Результат операцій ділення та множення має відповідати очікуванням базового класу з заданою точністю ϵ .

Архітектурні вимоги та ієрархія класів

Для перевірки гіпотези про порушення принципу підстановки Лісков (LSP) необхідно реалізувати наступну ієрархію класів:

1. **Абстрактний тип NUMBER:** Визначає інтерфейс арифметичних операцій (add, subtract, multiply, divide).
2. **Базовий клас REAL_NUMBER:**
 - Імплементує операції з використанням дійсних чисел (плаваюча кома).
 - Містить *контракти* (постумови), що гарантують математичну точність операцій (наприклад, $\text{Result} * \text{other} \sim \text{Current}$).
3. **Похідний клас INTEGER_NUMBER:**
 - Успадковується від REAL_NUMBER.
 - Перевизначає арифметичні операції, додаючи примусове **округлення** до цілого числа.

- Специфічна вимога: не послаблювати постумови базового класу (не використовувати `ensure then` для скасування перевірок точності).

Вимоги до алгоритму та середовища виконання

Клас, відповідальний за симплекс метод (`SIMPLEX_SOLVER`) має бути реалізований як узагальнений (*generic*) клас, параметризований типом `REAL_NUMBER`. Це дозволить використовувати один і той самий алгоритмічний код для обох числових типів без змін (так як `INTEGER_NUMBER` наслідує `REAL_NUMBER`).

Необхідно реалізувати два сценарії виконання:

1. **Еталонний сценарій:** Запуск алгоритму з параметром `REAL_NUMBER`. Очікуваний результат: успішне знаходження оптимуму.
2. **Тестовий сценарій (LSP Violation):** Запуск алгоритму з параметром `INTEGER_NUMBER`. Очікуваний результат: аварійна зупинка програми через порушення контракту (`Contract Violation Exception`).

Критерії успішного виконання роботи

Робота вважається виконаною, якщо:

- Реалізовано механізм *Design by Contract* (передумови, постумови, інваріанти класу).
- Програмно зафіксовано момент, коли об'єкт класу `INTEGER_NUMBER` не може задовольнити постумови, визначені в класі `REAL_NUMBER` (наприклад, при діленні $7/2$ ціле число поверне 3 або 4, що суперечить постумові дійсного числа, яка очікує $3.5 \pm \text{epsilon}$).
- Отримано трасування стеку (`stack trace`), що вказує на конкретний контракт, який було порушено під час виконання ітерації симплекс-методу.

3. Теоретична частина

4.1 Симплекс-метод

Концепція та геометрична основа симплекс-методу

Симплекс-метод є фундаментальним і донині найпоширенішим індустріальним алгоритмом розв'язування задач лінійного програмування. Його теоретична основа спирається на два ключові факти з опуклого аналізу:

1. Допустима область задачі лінійного програмування (система лінійних нерівностей та невід'ємність змінних) є опуклим багатогранником у n -вимірному просторі.
2. Лінійна цільова функція на опуклій множині досягає свого максимуму (або мінімум зводиться до максимуму зміною знаку) в одній з вершин цього багатогранника.

Отже, замість перебору всіх точок простору достатньо досліджувати лише вершини. Симплекс-метод реалізує систематичний перехід від однієї вершиною до сусідньої вершини, що покращує (або принаймні не погіршує) значення цільової функції. Такий перехід називається кроком симплекс-методу або пивот-операцією (pivot).

Стандартна форма задачі та введення допоміжних змінних

Задача лінійного програмування у стандартній формі записується так:

$$\text{maximize } z = c_1x_1 + c_2x_2 + \dots + c_nx_n$$

subject to

$$Ax \leq b$$

$$x \geq 0$$

де A – матриця розміром $m \times n$, b – вектор правих частин ($b \geq 0$), x – вектор змінних.

Для переходу до канонічної форми (системи рівнянь) вводяться m допоміжних невід'ємних змінних x_{n+1}, \dots, x_{n+m} (так звані slack-variables або змінні-залишки):

$$a_{11}x_1 + \dots + a_{1n}x_n + x_{n+1} = b_1$$

...

$$a_{m1}x_1 + \dots + a_{mn}x_n + x_{n+m} = b_m$$

$$x_j \geq 0 \quad (j = 1..n+m)$$

Така форма називається slack-формою і є ключовою для роботи симплекс-методу з кількох причин:

- При $b_i \geq 0$ очевидне початкове базисне допустиме рішення: $x_1 = \dots = x_n = 0$, $x_{n+i} = b_i$ ($i = 1..m$).
- Система рівнянь дозволяє чітко розділити змінні на базисні (B) та небазисні (N).
- Уся інформація про поточний базис представляється симплекс-таблицею, а зміна базису зводиться до елементарних операцій рядків (аналог операції Гаусса).

Базисні та небазисні змінні. Симплекс-таблиця

У будь-який момент алгоритм підтримує розбиття змінних на два неперетинні підмножини:

- B – набір індексів базисних змінних ($|B| = m$),
- N – набір індексів небазисних змінних ($|N| = n$).

Небазисні змінні фіксуються в нулі, а базисні виражаються через них за допомогою системи рівнянь. У матриці коефіцієнтів поточного базису B ($m \times m$) є одинична матриця, що дозволяє легко обчислювати поточне рішення та приведені витрати (reduced costs).

Пивот-операція – серце симплекс-методу

Пивот складається з двох етапів:

1. Вибір entering variable (змінної, що входить у базис) Обирається небазисна змінна x_e з найвигіднішим (найменшим при максимізації) приведеним коефіцієнтом \hat{c}_j у рядку цільової функції. Якщо всі $\hat{c}_j \geq 0$ – досягнуто оптимум.
2. Вибір leaving variable (змінної, що виходить з базису) – тест відношення (ratio test) Для кожного рядка i , де коефіцієнт при x_e додатний ($a_{ie} > 0$), обчислюється $\text{ratio}_i = b_i / a_{ie}$ Обирається рядок l з мінімальним ratio_i (правило Бленда або найменшого індексу при рівності). Змінна, що стоїть у базисі в цьому рядку, стає небазисною.

Після вибору (e, l) виконується елементарне перетворення рядків таблиці (півотування за елементом $A[l][e]$), щоб новий базис знову містив одиничну підматрицю.

Критична роль точності обчислень у тесті відношення

Найвразливішим місцем симплекс-методу з погляду чисельної стабільності є саме обчислення $\text{ratio}_i = b_i / a_{ie}$ та подальше оновлення таблиці.

Розглянемо простий приклад: $b_l = 7$, $a_{le} = 2$

Точне ділення дає $\text{ratio} = 7/2 = 3.5$. Якщо після пивоту нова базисна змінна отримає значення 3.5, то всі обмеження залишаться невід'ємними.

Тепер уявімо, що ми працюємо з цілочисельною арифметикою з відсіканням (як у багатьох мовах при цілому діленні): $7 // 2 = 3$

Тоді нова базисна змінна отримує значення 3, а залишок 1 «зникає». При подальшому оновленні інших елементів рядка 1 та рядка цілі виникають похибки, які накопичуються. У гіршому випадку:

- обирається неправильна leaving variable,
- нове базисне рішення стає недопустимим ($b_i < 0$),
- з'являються цикли (stalling або cycling),
- алгоритм втрачає теоретичну скінченність і коректність.

Тому для класичного симплекс-методу обов'язково потрібні типи даних, що забезпечують точне (або з контрольованою похибкою) представлення раціональних чисел під час всіх операцій, особливо ділення.

4.2 Поліморфізм як фундаментальна парадигма ООП

Парадигми об'єктно-орієнтованого програмування

Об'єктно-орієнтоване програмування (ООП) – це методологія розробки програмного забезпечення, що базується на представленні програми як сукупності об'єктів, кожен з яких є екземпляром певного класу. Класи утворюють ієрархію наслідування.

Основними парадигмами ООП є:

1. **Абстракція:** Виділення значущих характеристик об'єкта та ігнорування незначних деталей для спрощення моделі.
2. **Інкапсуляція:** Механізм, що об'єднує дані та методи, які маніпулюють цими даними, і захищає їх від зовнішнього втручання або неправильного використання.
3. **Наслідування (Inheritance):** Механізм, що дозволяє створювати нові класи на основі існуючих. Похідний клас переймає (наслідує) властивості та поведінку базового класу, встановлюючи відношення "є" (is-a).
4. **Поліморфізм:** Здатність об'єктів з різною внутрішньою реалізацією (різних класів) реагувати на однакові повідомлення (виклики методів).

Саме взаємодія наслідування та поліморфізму забезпечує ключову перевагу ООП – **повторне використання коду та розширюваність** (extendibility), дозволяючи програмісту використовувати методи бібліотечних класів для нових типів даних, розроблених пізніше.

Поліморфізм: сутність та класифікація

У широкому сенсі поліморфізм в інформатиці – це властивість програмних сутностей (змінних, функцій) мати багато форм. В контексті типізації це означає здатність коду обробляти дані різних типів.

Розрізняють такі основні види поліморфізму:

1. Ad-hoc поліморфізм (Спеціальний):

- *Перевантаження (Overloading)*: Існування кількох функцій з однаковим іменем, але різними сигнатурами (типами або кількістю параметрів). Компілятор вибирає потрібну функцію на етапі компіляції (раннє зв'язування).
- *Приведення типів (Coercion)*: Автоматичне або явне перетворення одного типу в інший для виконання операції.

2. Універсальний поліморфізм (Universal Polymorphism):

- Код, написаний універсально, може працювати з нескінченною кількістю типів, що мають спільну структуру.
- Включає в себе *параметричний поліморфізм (Generics)* та *поліморфізм включення (Subtyping)*.

Механізм, що забезпечує поліморфізм включення в часі виконання, називається **пізнім зв'язуванням (late binding)**. Це означає, що адреса викликаного методу визначається не під час компіляції, а безпосередньо в момент виклику, базуючись на динамічному типі об'єкта.

Універсальний поліморфізм та його небезпека

Універсальний поліморфізм є найпотужнішим інструментом ООП, що дозволяє писати узагальнені алгоритми. Наприклад, функція, що приймає аргумент типу `REAL_NUMBER`, завдяки поліморфізму включення може приймати будь-який об'єкт похідного класу (наприклад, `INTEGER_NUMBER`).

Однак, універсальний поліморфізм несе в собі приховані загрози, пов'язані з типізацією функцій вищого порядку та заміщенням методів. Ці загрози описуються через поняття **коваріантності** та **контраваріантності**:

1. Контраваріантність за областю визначення (аргументами):

Якщо функція f очікує аргумент типу T , то безпечно передати їй функцію, яка вміє обробляти ширший тип (супертип S , де $T \subset S$). Звуження області визначення у похідному класі (вимога більш специфічного типу) є небезпечним і може призвести до помилок під час виконання.

Приклад: Якщо метод базового класу приймає будь-яке REAL, то метод спадкоємця не може вимагати лише додатні REAL.

2. Коваріантність за множиною значень (результатом):

Якщо функція повинна повернути результат типу T , то безпечно повернути результат вужчого типу (підтип S , де $S \subset T$). Розширення множини значень у похідному класі є порушенням контракту.

Небезпека універсального поліморфізму полягає в тому, що синтаксично коректне наслідування (наприклад, INTEGER від REAL) може порушувати семантичні правила підтипізації. Якщо похідний клас змінює поведінку так, що вона виходить за межі очікувань клієнта базового класу (порушує принцип підстановки Лісков), універсальний поліморфізм перетворюється на джерело важковловлюваних помилок.

У мові Eiffel ця проблема вирішується шляхом строгого контролю коваріантності аргументів та механізму *Design by Contract*, який забороняє посилення передумов та послаблення постумов у спадкоємцях, гарантуючи безпеку поліморфізму.

4.3 Принцип підстановки Лісков (LSP)

Формальне визначення та сутність

Принцип підстановки Лісков (Liskov Substitution Principle – LSP) є третім принципом у наборі S.O.L.I.D. і визначає фундаментальний критерій коректності використання механізму наслідування в об'єктно-орієнтованому проектуванні. Він був сформульований Барбарою Лісков у 1987 році під час конференції OOPSLA.

Формальне визначення звучить так:

«Нехай $q(x)$ є властивістю, що доводиться для об'єктів x типу T . Тоді $q(y)$ повинно бути істинним для об'єктів y типу S , де S є підтипом T ».

У простішому формулюванні для програмістів це означає, що **функції, які використовують посилання на базові класи, повинні мати можливість використовувати об'єкти похідних класів, не знаючи про це і не порушуючи коректність роботи програми.**

Порушення цього принципу призводить до крихкої архітектури, де додавання нового класу-нащадка ламає існуючий код, який покладався на поведінку базового класу.

Коваріантність та контраваріантність у контексті LSP

Принцип підстановки тісно пов'язаний з поняттями варіативності типів при перевизначенні методів:

- **Контраваріантність аргументів:** Для дотримання LSP, типи аргументів методу в нащадку повинні бути *надтипами* (або тими ж самими) по відношенню до аргументів базового методу. Це відповідає правилу послаблення передумов.

Зауваження: Мова Eiffel дозволяє *коваріантне* перевизначення аргументів (звуження типу), що зручно для моделювання реального світу, але потенційно небезпечно (проблема CAT-call), тому основний захист покладається на контракти.

- **Коваріантність результату:** Тип значення, що повертається методом у нащадку, повинен бути *підтипом* типу результату базового методу. Це відповідає правилу посилення постумов.

Проблема "Кола та Еліпса" в числових типах

Класичний приклад порушення LSP – спроба змоделювати математичні множини через наслідування. Хоча математично цілі числа є підмножиною дійсних ($Z \subset R$), в об'єктно-орієнтованому програмуванні клас INTEGER не є коректним підтипом класу REAL, якщо REAL є мутабельним або має операції ділення.

У контексті даної роботи порушення LSP проявляється так:

1. Базовий клас REAL має контракт для ділення: $\text{result} * \text{divisor} \approx \text{operand}$ (з певною точністю epsilon).
2. Клас INTEGER, успадковуючись від REAL, перевизначає ділення як цілочисельне (з відкиданням дробової частини або округленням).
3. **Результат:** $7/2$ для REAL дає 3.5. Для INTEGER це дає 3.
4. **Порушення:** $3 * 2 = 6$, що не рівно 7. Постумова базового класу не виконується.

Алгоритм симплекс-методу, написаний для роботи з абстракцією NUMBER (очікуючи поведінку поля дійсних чисел), при підстановці об'єкта INTEGER отримає невірні дані на кроці *Pivot* (розрахунок коефіцієнтів), що призведе до розбіжності розв'язку або зациклення. Використання механізму DBC дозволяє виявити цю архітектурну помилку у вигляді виключення Postcondition Violation під час виконання.

4.4 Розробка за контрактом (DbC)

Сутність методології

Розробка за контрактом (Design by Contract, DbC) – це методологія проектування програмного забезпечення, запропонована Бертраном Мейєром, яка розглядає взаємодію між програмними компонентами як формальну угоду (контракт) з чітко визначеними правами та обов'язками сторін.

В основі DbC лежить метафора ділового контракту між **Клієнтом** (модуль, що викликає метод) та **Постачальником** (модуль, чий метод викликається):

- Клієнт зобов'язаний задовольнити певні вхідні умови перед викликом методу.
- Якщо умови виконані, Постачальник зобов'язується виконати роботу та повернути стан, що відповідає вихідним вимогам.

Ця методологія дозволяє інтегрувати специфікації (вимоги до ПЗ) безпосередньо у програмний код, роблячи їх частиною виконуваної програми, а не лише документації.

Складові елементи контракту

Формально контракт класу складається з трьох ключових елементів, які базуються на поняттях абстрактних типів даних (АТД) та аксіоматичній семантиці:

1. Передумови (Preconditions):

Це вимоги, які повинні бути істинними перед початком виконання методу. Вони визначають область допустимих вхідних даних.

Відповідальність: Клієнт. Якщо передумова порушена, це означає помилку в коді клієнта (він викликав метод некоректно).

2. Постумови (Postconditions):

Це гарантії, які метод надає після свого завершення (за умови, що передумови були виконані). Вони описують, як змінився стан об'єкта та який результат повернуто.

Відповідальність: Постачальник. Якщо постумова порушена, це означає помилку в самому методі (він не виконав обіцянку).

3. Інваріанти класу (Class Invariants):

Це глобальні умови цілісності, які повинні залишатися істинними для об'єкта протягом усього його життєвого циклу. Інваріант має бути істинним після завершення конструктора та після виконання будь-якого публічного методу класу.

Приклад для ЗЛП: Всі вільні члени у симплекс-таблиці повинні бути невід'ємними ($b_i \geq 0$).

Контракти та спадкування (DbC і LSP)

Особлива роль DbC проявляється при побудові ієрархії класів. Для дотримання принципу підстановки Лісков (LSP), перевизначення методів у класах-нащадках повинно підкорятися строгим правилам роботи з контрактами:

- **Правило для передумов:** Похідний клас може вимагати *менше*, але не *більше*. Передумова може бути лише **послаблена**. Це реалізується через логічну диз'юнкцію (OR) батьківської та нової передумови.
- **Правило для постумов:** Похідний клас повинен гарантувати *стільки ж* або *більше*. Постумова може бути лише **посилена**. Це реалізується через логічну кон'юнкцію (AND) батьківської та нової постумови.

Спроба "обійти" ці правила (наприклад, додати нову обов'язкову вимогу в INTEGER_NUMBER, якої не було в REAL_NUMBER) призведе до порушення поліморфізму, оскільки клієнт, що працює через інтерфейс базового класу, не знатиме про нові обмеження.

Переваги DbC для надійності систем

Використання DbC, особливо в мовах з нативною підтримкою (як Eiffel), надає суттєві переваги порівняно з традиційним захисним програмуванням (Defensive Programming):

1. **Автоматична детекція помилок:** Порушення контракту викликає виключення під час виконання, що чітко вказує на місце та причину логічної помилки, а не маскує її під "некоректні дані".
2. **Документування:** Контракти слугують "живою" документацією коду, яка завжди є актуальною, оскільки перевіряється компілятором/середовищем виконання.
3. **Чіткий розподіл відповідальності:** DbC усуває необхідність у надлишкових перевірках аргументів всередині методу, якщо вони вже описані в передумовах, що спрощує код та підвищує його читабельність.

У контексті даної курсової роботи саме механізм DbC дозволяє виявити архітектурну невідповідність між класами INTEGER_NUMBER та

REAL_NUMBER, перетворюючи неявну математичну помилку округлення на явну помилку виконання програми (Contract Violation).

4.5 Мова програмування Eiffel

4.5.1. Філософія та архітектурні особливості

Eiffel – це не просто об'єктно-орієнтована мова програмування, а цілісне середовище для реалізації методології побудови якісного програмного забезпечення. Розроблена Бертраном Мейєром, мова базується на концепції, що надійність (reliability) та супровідність (maintainability) коду є важливішими за швидкість написання.

На відміну від «гібридних» мов (C++, Python), Eiffel є **чистою об'єктно-орієнтованою мовою**: тут абсолютно все є об'єктом, від простих цілих чисел до складних систем. Це дозволяє уникнути багатьох проблем типізації, притаманних змішаним підходам.

Фундаментальною відмінністю Eiffel є те, що механізм **Design by Contract (DbC)** інтегрований у синтаксис на рівні ядра мови. Якщо в C# чи Java контракти реалізуються через сторонні бібліотеки (наприклад, *Code Contracts*) або асерти, які часто ігноруються, то в Eiffel контракти є невід'ємною частиною визначення класу. Вони формують «паспорт» методу, гарантуючи його коректну поведінку.

4.5.2. Інтегрована контрактна система

Синтаксис Eiffel зобов'язує розробника мислити в термінах специфікацій, а не лише реалізації. Основні блоки включають:

- **require (Передумови)**: Визначають зобов'язання клієнта. Спроба викликати метод з порушеними передумовами вважається багом у коді, який викликає, а не в самому методі.
- **ensure (Постумови)**: Визначають зобов'язання постачальника (класу). Це гарантія того, що метод виконав роботу правильно. У контексті даної роботи саме блок ensure дозволяє математично верифікувати точність обчислень (наприклад, $(Result - expected).abs \leq \epsilon$).
- **invariant (Інваріант класу)**: Логічний закон, який діє для об'єкта постійно. Це дозволяє автоматично відловлювати перехід об'єкта у некоректний стан (наприклад, порушення невід'ємності змінних у симплекс-методі).
- **check**: Аналог assert для перевірки припущень у середині алгоритмів.
- **loop ... invariant ... variant**: Унікальні конструкції для циклів, що дозволяють довести не лише правильність ітерацій, а й факт завершення циклу (захист від нескінченних циклів).

4.5.3. Керування спадкуванням та LSP

Eiffel надає найдосконаліший серед сучасних мов механізм контролю контрактів при спадкуванні, що робить його ідеальним інструментом для дослідження Принципу підстановки Лісков:

1. **Послаблення передумов (require else):** Нащадок може вимагати *менше*, ніж предок, але не більше. Це гарантує, що код, який працює з предком, зможе працювати і з нащадком.
2. **Посилення постумов (ensure then):** Нащадок зобов'язаний гарантувати *все*, що обіцяв предок, і може додати нові гарантії. Саме цей механізм унеможливорює «тихе» заміщення точних обчислень (REAL) на наближені (INTEGER) без виникнення помилки, що є ключовим для експериментальної частини роботи.

4.5.4. EiffelStudio: Більше ніж IDE

Розробка мовою Eiffel нерозривно пов'язана із середовищем **EiffelStudio**, яке надає унікальні можливості для підвищення якості коду та швидкості розробки:

- **Технологія Melting Ice:** Компіляція в EiffelStudio відбувається миттєво завдяки інкрементальному підходу. Зміни в коді лише "дополюються" до вже скомпільованої системи, що значно пришвидшує цикл "код-тест".
- **Різні представлення коду (Views):** Це одна з найпотужніших фіч для аналізу архітектури:
 - **Basic Text View:** Звичайний код.
 - **Contract View:** Показує лише сигнатури методів та їхні контракти (без тіла do). Це дозволяє програмісту читати клас як специфікацію, не відволікаючись на деталі реалізації.
 - **Flat View:** Автоматично розгортає ієрархію спадкування, показуючи всі методи (включаючи успадковані) так, ніби вони були написані в цьому класі. Це критично важливо для розуміння того, які саме контракти діють у класі-нащадку INTEGER_NUMBER після успадкування від REAL_NUMBER.
- **Автоматичне діаграмування (BON/UML):** Середовище вміє генерувати графічні діаграми класів безпосередньо з коду і навпаки (round-trip engineering). Зміна стрілки на діаграмі автоматично змінює код.

4.5.5. Самодокументування

Завдяки тому, що контракти є частиною коду, Eiffel вирішує одвічну проблему застарілої документації. У мовах на кшталт Java Javadoc пишеться в коментарях і може не відповідати реальному коду. В Eiffel **документація генерується з виконуваних контрактів**. Якщо змінюється логіка (наприклад, постумова),

автоматично змінюється і документація. Це робить код **самодокументованим** (self-documenting code), що є стандартом для критично важливих систем.

4.5.6. Переваги та недоліки мови

Для об'єктивної оцінки інструментарію необхідно виділити його сильні та слабкі сторони в контексті сучасної розробки.

Переваги:

1. **Надійність:** Жорстка статична типізація та DbC дозволяють виявляти до 90% логічних помилок ще на етапі розробки та тестування.
2. **Множинне спадкування:** На відміну від Java/C#, Eiffel підтримує повноцінне множинне спадкування з вирішенням конфліктів імен (renaming) та повторним використанням коду.
3. **Void Safety:** Сучасні версії Eiffel мають механізм захисту від розіменування нульових вказівників (NullPointerException) на рівні компілятора.
4. **Читабельність:** Синтаксис, наближений до англійської мови (відсутність фігурних дужок, використання ключових слів), робить код зрозумілим навіть для непрограмістів (бізнес-аналітиків).

Недоліки:

1. **Академічність та поріг входження:** Мова вимагає високої культури програмування та розуміння теорії типів. Це не мова для «швидких скриптів».
2. **Екосистема:** Кількість бібліотек та фреймворків значно менша порівняно з Python, Java або JavaScript, що ускладнює використання Eiffel для веб-розробки або Data Science.
3. **Продуктивність:** У режимі налагодження (з увімкненими перевітками всіх контрактів) виконання програм може бути повільнішим. Однак, у релізній версії контракти можна вимкнути, досягаючи продуктивності рівня C++.

Висновок до розділу: Вибір Eiffel для даної курсової роботи зумовлений його унікальною здатністю експлікувати (робити явними) приховані логічні зв'язки та помилки архітектури. Інструментарій EiffelStudio та механізм DbC дозволяють не просто реалізувати симплекс-метод, а й створити доказову базу порушення принципу підстановки Лісков.

4. Практична частина

4.1 Архітектура та документація програмної системи

Для реалізації експерименту було розроблено програмну систему **SimplexEiffel**, архітектура якої спроектована за принципом слабкої зв'язаності (low coupling) та чіткого розділення відповідальності. Система складається з трьох логічних шарів (Layers):

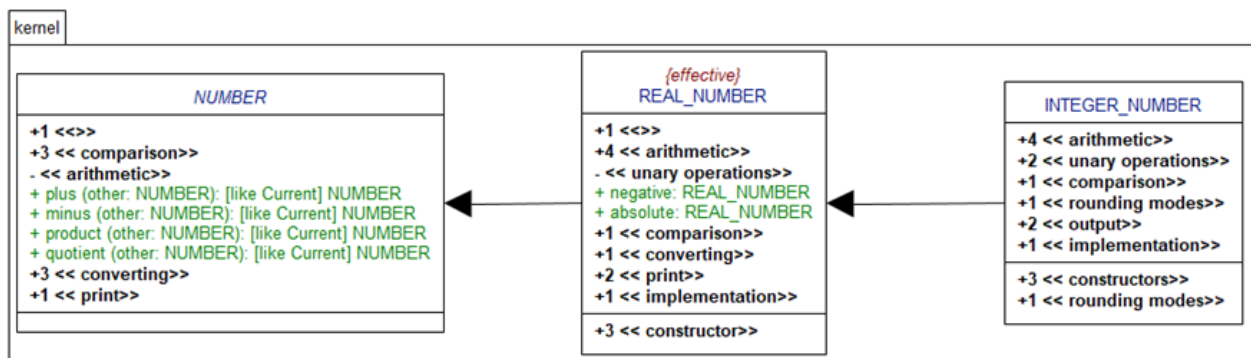
4.1.1 Структура кластерів системи

1. Kernel – Числова абстракція

Цей рівень визначає базові математичні примітиви. Саме тут закладено механізм перевірки гіпотези про порушення LSP.

Основні класи:

- **NUMBER**: Абстрактний предок, що задає інтерфейс арифметичних операцій.
- **REAL_NUMBER**: Реалізація чисел з плаваючою комою (IEEE 754). Цей клас виступає еталоном ("контрактним ідеалом"), оскільки містить суворі постулати для перевірки точності операцій.
- **INTEGER_NUMBER**: Клас-нащадок, який формально наслідує REAL_NUMBER, але перевизначає арифметичні операції з примусовим округленням. Це створює "бомбу уповільненої дії" для поліморфного коду, який очікує поведінку дійсних чисел.

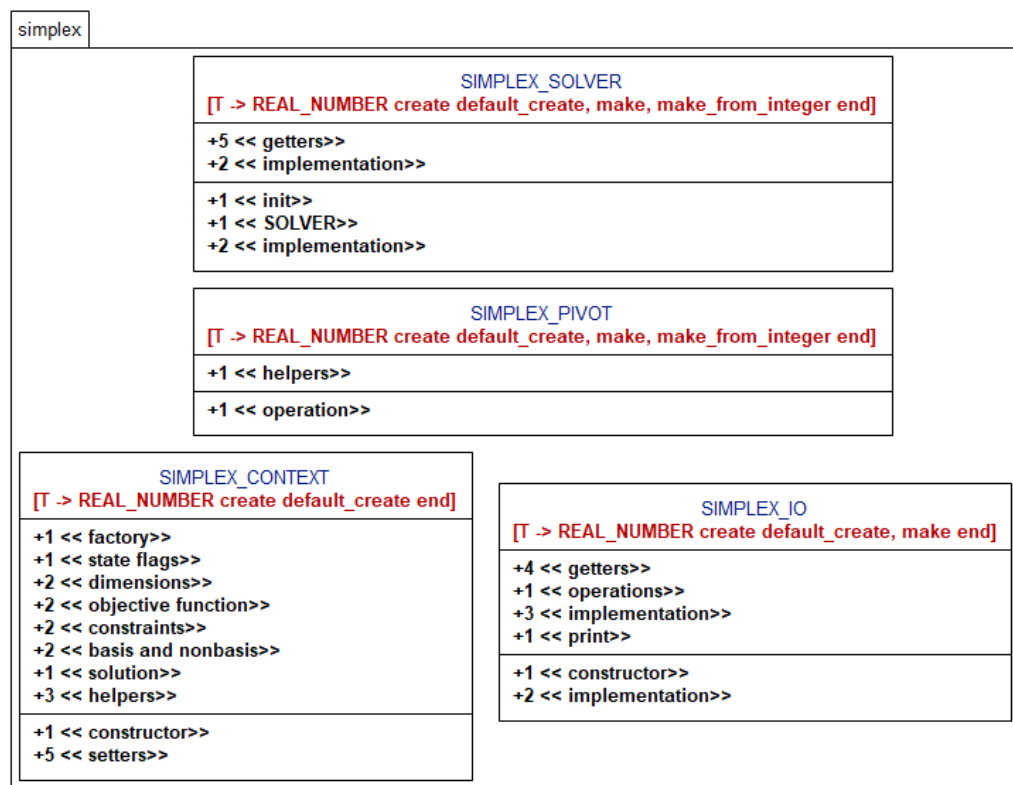

2. Simplex – Алгоритмічний шар (логіка розв'язання)

Цей рівень реалізує модифікований симплекс-метод. Ключовою особливістю є використання узагальненого програмування (Generics).

Основні класи:

- **SIMPLEX_CONTEXT [T]**: Контейнер даних (State Object), що зберігає матрицю обмежень A , вектори b та c . Він параметризований типом T , що дозволяє динамічно змінювати тип чисел без зміни коду структур даних.
- **SIMPLEX_SOLVER [T]**: Головний клас-контролер. Він реалізує цикл алгоритму, пошук змінних для входу/виходу з базису. Важливо, що клас обмежений параметром $[T \rightarrow \text{REAL_NUMBER}]$, тобто він "вірить", що працює з дійсними числами, навіть якщо йому передати **INTEGER_NUMBER**.
- **SIMPLEX_PIVOT [T]**: Клас, що інкапсулює одну ітерацію перерахунку симплекс-таблиці (Pivot Operation).
- **SIMPLEX_IO [T]**: Парсер вхідних даних зі стандартного потоку введення.

3. Application – Прикладний шар (інтерфейс)

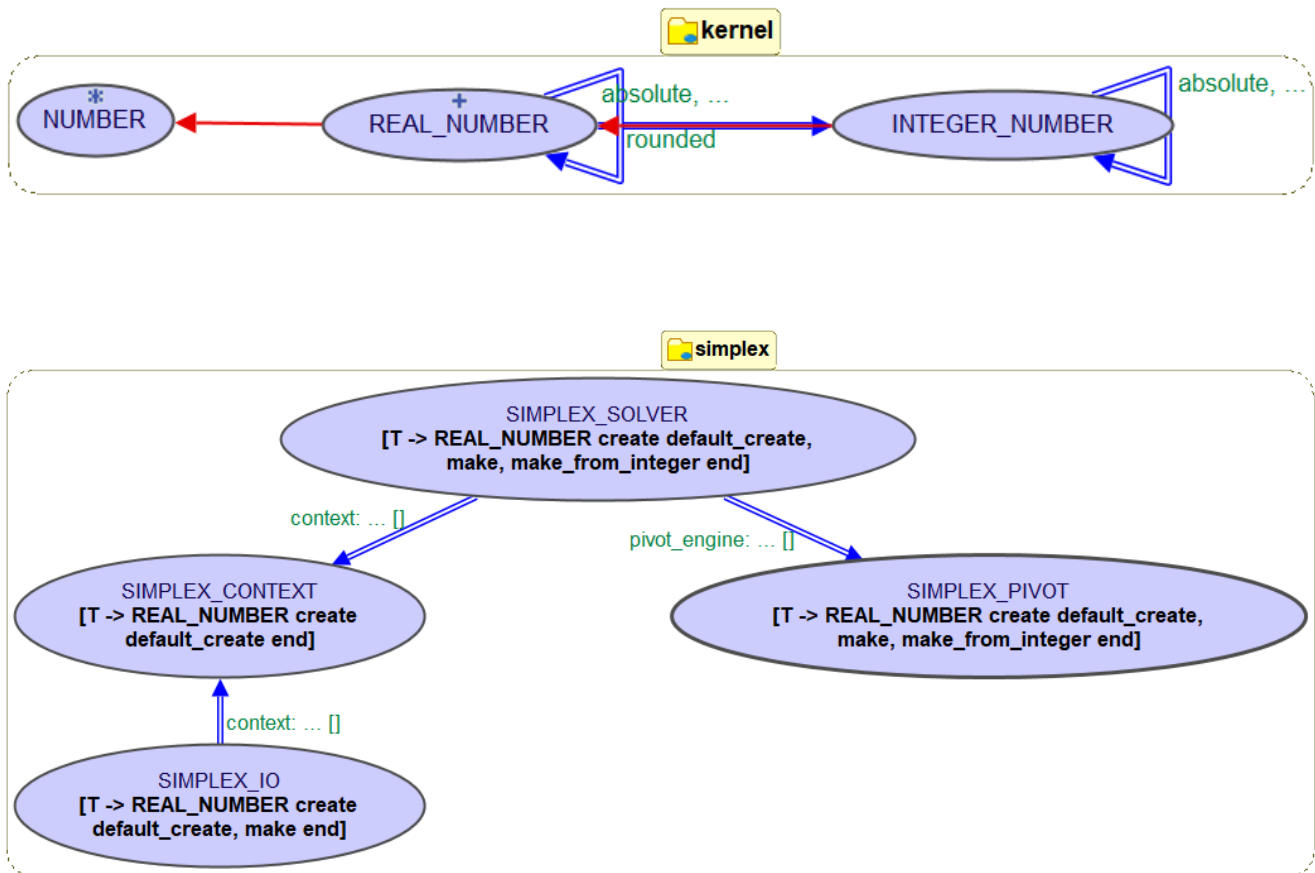
Забезпечує взаємодію з користувачем та введення/виведення.

- **SIMPLEXAPP**: Точка входу в програму. Залежно від аргументів командного рядка (`-i` або без нього), ініціалізує розв'язувач з типом **INTEGER_NUMBER** або **REAL_NUMBER**.

Така архітектура дозволяє ізолювати "помилкову" поведінку в одному класі (**INTEGER_NUMBER**) та спостерігати, як вона руйнує роботу коректного алгоритму (**SIMPLEX_SOLVER**) через механізм поліморфізму.

4.1.2 Діаграми архітектури

BOM (Bill of Materials) - Огляд структури проекту

4.1.3 Документація ключових класів

Середовище EiffelStudio автоматично генерує вичерпну документацію для всіх класів проекту, включаючи описи відношень (Relations), специфікації контрактів (Contracts), текстові описи (Text) та структурні схеми (Chart). Для цілей даного дослідження найбільш важливими описи Relations, що демонструють ієрархію наслідування та зв'язки між компонентами системи, оскільки саме вони наочно ілюструють архітектурну проблему порушення LSP.

Нижче наведено описи Relations для трьох ключових класів, які безпосередньо пов'язані з експериментом:

Клас NUMBER (Абстрактний базовий тип)

NUMBER є коренем числової ієрархії та визначає контрактний інтерфейс для всіх арифметичних операцій. Relations показує, що цей клас є предком для REAL_NUMBER, а також використовується як параметр типу в узагальнених класах симплекс-алгоритму.

deferred class
[NUMBER](#)

Ancestors
 ANY

Descendants
[REAL_NUMBER](#)

Clients
[INTEGER_NUMBER](#)
[NUMBER*](#)
[REAL_NUMBER](#)
[SIMPLEX_PIVOT](#) [[T](#) -> [REAL_NUMBER](#) **create** [default create](#), [make](#), [make from integer](#) **end**]

Suppliers
 BOOLEAN
[NUMBER*](#)
 REAL_64
 STRING_8

Клас INTEGER_NUMBER

INTEGER_NUMBER є критичним компонентом експерименту, оскільки саме його підстановка замість REAL_NUMBER призводить до порушення LSP. Relations демонструє, що клас успадковується від REAL_NUMBER, що робить його синтаксично коректним для поліморфної підстановки, але семантично некоректним через зміну поведінки арифметичних операцій.

class
[INTEGER_NUMBER](#)

General
 cluster: **KERNEL**
 description: "Integer numbers with rounding - the LSP violation experiment"
 create: [make](#), [make from integer](#), [default create](#)

Ancestors
[REAL_NUMBER](#)

Queries
[absolute](#): [INTEGER_NUMBER](#)
[debug_output](#): STRING_8
[is_equal](#) (other: [**like Current**] [INTEGER_NUMBER](#)): BOOLEAN
[is_greater](#) **alias** ">" (other: [NUMBER](#)): BOOLEAN
[is_less](#) **alias** "<" (other: [NUMBER](#)): BOOLEAN
[minus](#) **alias** "-:" (other: [NUMBER](#)): [INTEGER_NUMBER](#)
[negative](#) **alias** "-:" [INTEGER_NUMBER](#)
[out](#): STRING_8
[plus](#) **alias** "+:" (other: [NUMBER](#)): [INTEGER_NUMBER](#)
[product](#) **alias** "*" (other: [NUMBER](#)): [INTEGER_NUMBER](#)
[quotient](#) **alias** "/" (other: [NUMBER](#)): [INTEGER_NUMBER](#)
[rounded](#): [INTEGER_NUMBER](#)
[to_integer](#): INTEGER_32
[to_string](#): STRING_8

Constraints
[always integer](#)

Клас `SIMPLEX_PIVOT`

`SIMPLEX_PIVOT` є місцем, де теоретична проблема LSP проявляється на практиці. `Relations` показує, що клас параметризований типом `T`, обмеженим до `REAL_NUMBER`, і використовує арифметичні операції цього типу. Саме під час виконання `pivot`-операції (ділення для обчислення коефіцієнтів) контракти базового класу порушуються, якщо `T` інстанціюється як `INTEGER_NUMBER`.

class

`SIMPLEX_PIVOT [T -> REAL_NUMBER create default create, make, make from integer end]`

Ancestors

ANY

Clients

`SIMPLEX_PIVOT [T -> REAL_NUMBER create default create, make, make from integer end]`

`SIMPLEX_SOLVER [T -> REAL_NUMBER create default create, make, make from integer end]`

Suppliers

`ARRAYED_LIST [G]`

`ARRAYED_LIST_ITERATION_CURSOR [G]`

BOOLEAN

`HASH_TABLE [G, K -> detachable HASHABLE]`

INTEGER_32

`ITERATION_CURSOR* [G]`

`NUMBER*`

REAL_64

`REAL_NUMBER`

`SIMPLEX_CONTEXT [T -> REAL_NUMBER create default create end]`

`SIMPLEX_PIVOT [T -> REAL_NUMBER create default create, make, make from integer end]`

Детальний аналіз контрактів цих класів та механізмів їх порушення буде представлено у розділі 4.3 "Застосування методології Design by Contract (DbC)".

4.2 Реалізація інваріантів та контроль стану

Для забезпечення цілісності даних під час виконання складних матричних перетворень, у класі `SIMPLEX_CONTEXT` реалізовано механізм **інваріантів класу (Class Invariants)**. Це глобальні твердження, які система перевіряє автоматично після кожного публічного виклику методу. Перелік інваріантів з документації:

Constraints

non negative dimensions

x size matches total

c count matches n

b count matches m

a count matches m

b count matches m

n count matches n

basis and nonbasis disjoint

basis and nonbasis cover all

all b non negative

У розробленій системі визначено наступні критичні інваріанти:

1. Структурна цілісність:

Розміри векторів та матриць повинні відповідати кількості змінних (n) та обмежень (m).

Фрагмент коду

```
x_size_matches_total: x.count = num_variables + num_constraints
basis_and_nonbasis_disjoint: (across B as bi all not N.has (bi.item) end)
```

Цей інваріант гарантує, що жодна змінна не може одночасно бути базисною і небазисною, що є фундаментом коректності симплекс-методу.

2. Математична допустимість (Feasibility):

Згідно з теорією лінійного програмування, вільні члени (b) у канонічній формі завжди мають бути невід'ємними.

Фрагмент коду

```
all_b_non_negative:
  use_invariants implies
  (across B as bi all
    (attached b_values[bi.item] as bv and then bv.value >= -0.0001)
  end)
```

Порушення цього інваріанту є індикатором того, що алгоритм "вилетів" з допустимої області рішень, що часто трапляється при помилках округлення.

В мові Eiffel ці перевірки вмикаються/вимикаються динамічно. У класі `SIMPLEX_PIVOT` перед початком маніпуляцій інваріанти тимчасово вимикаються (`ctx.disable_invariants`), оскільки проміжні стани таблиці можуть бути некоректними, і вмикаються знову (`ctx.enable_invariants`) лише після завершення перерахунку, що гарантує атомарність переходу між станами.

4.3 Застосування методології Design by Contract (DbC)

Для демонстрації порушення принципу підстановки Лісков (LSP) було використано три основні компоненти DbC: передумови, постумови та успадкування контрактів. Середовище EiffelStudio автоматично генерує документацію контрактів (Contracts) для кожного класу, що включає специфікації передумов (`require`), постумов (`ensure`) та інваріантів (`invariant`). Ці документи є

критично важливими для розуміння того, як механізм DbC виявляє порушення LSP на етапі виконання.

А. Передумови (Preconditions)

Передумови захищають методи від некоректних вхідних даних. У класі `SIMPLEX_PIVOT` метод `pivot` вимагає, щоб змінна, що виходить, була базисною, а та, що входить – небазисною:

Фрагмент коду

```
require
  valid_leaving: ctx.is_basic (leaving_var)
  valid_entering: ctx.is_nonbasic (entering_var)
```

Це класичний приклад захисного програмування, реалізованого через контракти. Повна специфікація передумов класу `SIMPLEX_PIVOT` наведена нижче:

note

`description: "Performs the Pivot algebraic transformation"`

class interface

`SIMPLEX_PIVOT [T -> REAL_NUMBER create default_create, make, make from integer end]`

create

`default_create`

feature -- operation

```
pivot (ctx: SIMPLEX_CONTEXT [T]; leaving_var: INTEGER_32; entering_var: INTEGER_32)
  require
    valid_leaving: ctx.is_basic (leaving_var)
    valid_entering: ctx.is_nonbasic (entering_var)
  ensure
    basis_swapped: ctx.is_basic (entering_var) and ctx.is_nonbasic (leaving_var)
    feasible: across
      ctx.b as b
        all
          attached ctx.b_values [b.item] as val and then val.value
            >= -0.00001
        end
    end
```

end -- class `SIMPLEX_PIVOT`

Б. Постумови (Postconditions) та їх порушення

Постумови визначають очікуваний результат. Саме тут відбувається конфлікт між `REAL` та `INTEGER`.

Контракти базового класу NUMBER

Абстрактний клас NUMBER визначає фундаментальні контракти для всіх арифметичних операцій, включаючи точність обчислень. Ці контракти є обов'язковими для всіх нащадків:

note

description: "Abstract numeric type - base for all number implementations"

deferred class interface

NUMBER

feature

value: REAL_64

feature -- comparison

is_less alias "<=" (other: NUMBER): BOOLEAN

require

other_exists: other /= Void

ensure

definition: **Result** = (value < other.value)

is_greater alias ">" (other: NUMBER): BOOLEAN

require

other_exists: other /= Void

ensure

definition: **Result** = (value > other.value)

is_equal (other: **like Current**): BOOLEAN

-- Is other attached to an object considered
-- equal to current object?

feature -- arithmetic

plus alias "+" (other: NUMBER): **like Current**

require

other_exists: other /= Void

ensure

not_void: **Result** /= Void

commutative: (**Result**.value - (value + other.value)).abs < 0.0001

minus alias "-" (other: NUMBER): **like Current**

require

other_exists: other /= Void

ensure

not_void: **Result** /= Void

correct_math: (**Result**.value - (value - other.value)).abs < 0.0001

product alias "*" (other: NUMBER): **like Current**

require

other_exists: other /= Void

ensure

not_void: **Result** /= Void

correct_math: (**Result**.value - (value * other.value)).abs < 0.0001

quotient alias "/" (other: NUMBER): **like Current**


```

    require
        other_exists: other /= Void
        not_zero: other.value /= 0.0
    ensure
        not_void: Result /= Void
        correct_division: (Result.value - (value / other.value)).abs < 0.0001

feature -- converting

    to_double: REAL_64
        ensure
            same_value: Result = value

    to_integer: INTEGER_32

    to_string: STRING_8
        ensure
            not_empty: not Result.is_empty

feature -- print

    out: STRING_8
        -- New string containing terse printable representation
        -- of current object

end -- class NUMBER

```

Реалізація контрактів у класі REAL_NUMBER

У базовому класі REAL_NUMBER операція ділення гарантує точність:

Фрагмент коду

```

quotient alias "/" (other: NUMBER): REAL_NUMBER
ensure then
    exact_division: (Result.value - (value / other.value)).abs < 0.000001

```

Цей контракт стверджує: "Результат ділення, помножений на дільник, повинен давати ділене (з похибкою epsilon)". Повна документація контрактів REAL_NUMBER:

```

note
    description: "Real numbers - precise floating-point arithmetic (IEEE 754)"

class interface
    REAL_NUMBER

create
    make,
    make_from_integer,
    default_create

feature

    value: REAL_64

```

feature -- arithmetic

```

plus alias "+" (other: NUMBER): REAL_NUMBER
  ensure then
    exact_sum: (Result.value - (value + other.value)).abs < 0.000001

minus alias "-" (other: NUMBER): REAL_NUMBER
  ensure then
    exact_difference: (Result.value - (value - other.value)).abs < 0.000001

product alias "*" (other: NUMBER): REAL_NUMBER
  ensure then
    exact_product: (Result.value - (value * other.value)).abs < 0.000001

quotient alias "/" (other: NUMBER): REAL_NUMBER
  ensure then
    exact_division: (Result.value - (value / other.value)).abs < 0.000001
    inverse_holds: ((Result.value * other.value) - value).abs < 0.001

```

feature -- unary operations

```

negative alias "-": REAL_NUMBER
  ensure
    correct_negation: Result.value = - value

absolute: REAL_NUMBER
  ensure
    non_negative: Result.value >= 0.to_double
    correct_for_positive: value >= 0.to_double implies Result.value = value
    correct_for_negative: value < 0.to_double implies Result.value = - value

```

feature -- comparison

```

is_equal (other: like Current): BOOLEAN
  -- Is other attached to an object considered
  -- equal to current object?
  ensure then
    symmetry: (other /= Void implies (Result = other.is_equal (Current)))

```

feature -- converting

```

rounded: INTEGER_NUMBER
  ensure
    close_to_original: (Result.value - value).abs <= 0.5

```

feature -- print

```

out: STRING_8
  -- New string containing terse printable representation
  -- of current object
  ensure then
    not_void: Result /= Void

debug_output: STRING_8
  -- detailed printing for debugging
  ensure
    not_empty: not Result.is_empty

```

end -- class REAL_NUMBER

Порушення контрактів у класі INTEGER_NUMBER

Однак, у класі INTEGER_NUMBER ділення реалізовано через подвійне округлення:

Фрагмент коду

```
quotient alias "/" (other: NUMBER): INTEGER_NUMBER
do
    create Result.make(round_value(value / round_value(other.value)))
end
```

Успадковуючись від REAL_NUMBER, клас INTEGER_NUMBER автоматично успадковує і його постумову exact_division. Оскільки цілочисельне ділення математично не може задовольнити постумову дійсного числа, при виконанні програми виникає виключення **Postcondition Violation**.

note

description: "Integer numbers with rounding - the LSP violation experiment"
 warning: "This class VIOLATES contracts from REAL_NUMBER parent!"
 purpose: "Research tool to demonstrate Design by Contract catches semantic bugs"

class interface

INTEGER_NUMBER

create

make,
make from integer,
default create

feature -- arithmetic

plus alias "+" (other: NUMBER): INTEGER_NUMBER
minus alias "-" (other: NUMBER): INTEGER_NUMBER
product alias "*" (other: NUMBER): INTEGER_NUMBER
 -- !!! double rounding !!!
quotient alias "/" (other: NUMBER): INTEGER_NUMBER
 -- !!! double rounding !!

feature -- unary operations

negative alias "-": INTEGER_NUMBER
absolute: INTEGER_NUMBER

feature -- comparison

is_equal (other: like **Current**): BOOLEAN
 -- Is other attached to an object considered
 -- equal to current object?

```

feature -- rounding modes

    set rounding_mode (mode: INTEGER_32)
        -- 0: to_even (banker's), 1: away_from_zero, 2: toward_zero, 3:
toward_negative, 4: toward_positive
        require
            valid_mode: mode >= 0 and mode <= 4
        ensure
            mode_set: rounding_mode = mode

    rounding_mode: INTEGER_32

feature -- output

    out: STRING_8
        -- New string containing terse printable representation
        -- of current object

    debug_output: STRING_8
        -- detailed printing for debugging

invariant
    always_integer: internal_value = internal_value.truncated_to_integer.to_double

end -- class INTEGER_NUMBER

```

В. Аналіз конфлікту в контексті LSP

У рамках методології Eiffel, спадкоємець може лише посилювати постумови (ensure then), але не скасовувати їх. Клас `SIMPLEX_SOLVER` покладається на контракт базового класу `REAL_NUMBER`. Коли ми підставляємо об'єкт `INTEGER_NUMBER` (LSP substitution), алгоритм продовжує працювати, вважаючи, що числа точні.

Контракти класу `SIMPLEX_CONTEXT`

Клас `SIMPLEX_CONTEXT` підтримує інваріанти симплекс-таблиці, зокрема допустимість базисних змінних:

```

note
    description: "Context for simplex algorithm."

class interface
    SIMPLEX_CONTEXT [T -> REAL_NUMBER create default_create end]

create
    make

feature -- factory

    make_zero: T

feature -- state flags

    use_invariants: BOOLEAN

```

feature -- dimensionsnum_constraints: INTEGER_32num_variables: INTEGER_32**feature -- objective function**c: HASH_TABLE [T, INTEGER_32]v: T**feature -- constraints**b_values: HASH_TABLE [T, INTEGER_32]a: HASH_TABLE [HASH_TABLE [T, INTEGER_32], INTEGER_32]**feature -- basis and nonbasis**b: ARRAYED_LIST [INTEGER_32]n: ARRAYED_LIST [INTEGER_32]**feature -- solution**x: ARRAY [T]**feature -- setters**enable_invariantsdisable_invariantsset_dimensions (a_m, a_n: INTEGER_32)resetset_v (new_v: T)**feature -- helpers**is_valid_index (idx: INTEGER_32): BOOLEANis_basic (idx: INTEGER_32): BOOLEANis_nonbasic (idx: INTEGER_32): BOOLEAN**invariant**non_negative_dimensions: num_constraints >= 0 **and** num_variables >= 0x_size_matches_total: x.count = num_variables + num_constraintsc_count_matches_n: use_invariants **implies** c.count = num_variablesb_count_matches_m: use_invariants **implies** b_values.count = num_constraintsa_count_matches_m: use_invariants **implies** a.count = num_constraintsb_count_matches_m: use_invariants **implies** b.count = num_constraintsn_count_matches_n: use_invariants **implies** n.count = num_variablesbasis_and_nonbasis_disjoint: use_invariants **implies** (**across**b **as** bi

```

    all
        not n.has (bi.item)
    end)
basis_and_nonbasis_cover_all: use invariants implies (across
    1 |..| (num_variables + num_constraints) as i
    all
        b.has (i.item) or n.has (i.item)
    end)
all_b_non_negative: use invariants implies (across
    b as bi
    all
        (attached b_values [bi.item] as bv and then bv.value >= -0.0001)
    end)

end -- class SIMPLEX_CONTEXT

```

Сценарій порушення контракту

Коли виконується операція Pivot:

1. Обчислюється коефіцієнт (factor) через операцію ділення.
2. Якщо використовується INTEGER_NUMBER, коефіцієнт округлюється.
3. Після завершення операції Eiffel Runtime System перевіряє успадковану постумову exact_division.
4. Система детектує невідповідність (наприклад, $7/2 = 3$, але $3*2 \neq 7$) і зупиняє виконання з виключенням **Postcondition violated**.

Таким чином, механізм DbC дозволяє перетворити семантичну помилку (неправильне використання спадкування для моделювання числових множин) на явну помилку часу виконання, підтверджуючи гіпотезу роботи. Порівняно з традиційними мовами (C++, Java, C#), де така підстановка призвела б до "тихого" спотворення результатів обчислень, Eiffel забезпечує автоматичну детекцію архітектурної помилки на рівні контрактної системи.

4.4 Тестування

Метою етапу тестування була верифікація коректності роботи симплекс-методу в еталонному режимі (REAL_NUMBER) та експериментальне підтвердження гіпотези про виявлення порушень LSP у режимі INTEGER_NUMBER за допомогою контрактів.

Автоматизація процесу тестування

Для забезпечення повторюваності експериментів та систематичного порівняння поведінки системи з двома типами даних було розроблено автоматизований тестовий сценарій у вигляді bat-скрипта. Скрипт виконує наступні кроки для кожного вхідного файлу:

1. Запускає програму у **режимі REAL** (без параметрів командного рядка)

2. Запускає програму у **режимі INTEGER** (з параметром -i)
3. Зберігає результати виконання (включаючи стандартний вивід та повідомлення про помилки) у окремі файли
4. Фіксує код завершення процесу для визначення успішності виконання

Фрагмент bat-скрипта:

```
echo =====
echo Starting SimplexEiffel Tests (Real & Integer)
echo =====

for %%f in (%INPUT_DIR%\*.txt) do (
    set "FILENAME=%%~nf"
    echo [TESTING] %%f ...

    :: 1. REAL MODE
    type "%%f" | "%EXE_PATH%" > "%OUTPUT_DIR%\!FILENAME!_real.txt" 2>&1
    if !errorlevel! equ 0 (
        echo    -- Real mode: OK. Saved to !FILENAME!_real.txt
    ) else (
        echo    -- Real mode: ERROR.
    )

    :: 2. INTEGER MODE
    type "%%f" | "%EXE_PATH%" -i > "%OUTPUT_DIR%\!FILENAME!_integer.txt" 2>&1
    if !errorlevel! equ 0 (
        echo    -- Integer mode: OK. Saved to !FILENAME!_integer.txt
    ) else (
        echo    -- Integer mode: ERROR.
    )

    echo.
)
```

Набір тестових даних

Тестування проводилося на наборі вхідних даних, що покривають різні сценарії роботи симплекс-методу. Кожен тест зберігався у окремому текстовому файлі у форматі:

<коефіцієнти цільової функції c>

<рядки матриці обмежень A та вільні члени b>

Опис тестових задач:

1. Problem 1 (Стандартна ЗЛП):

3 4

2 3 7

2 1 5

2. **Problem 2** ("Integer Safe"):

5 3
1 0 5
0 1 4
1 1 8

Всі коефіцієнти підібрані так, що результати ділення є цілими числами на всіх ітераціях.

3. **Problem 3** (Стандартна ЗЛП з від'ємними коефіцієнтами):

3 4
1 2 14
3 -1 9
1 -1 2

4. **Problem 4** (Unbounded – необмежена задача):

2 1
-1 1 5

Цільова функція необмежена зверху.

5. **Problem 5** (Задача з ризиком зациклення):

10 -57 -9 -24
0.5 -5.5 -2.5 9 0
0.5 -1.5 -0.5 1 0
1 0 0 0 1

Вхідні дані містять дробові коефіцієнти, що гарантовано призводять до порушення контракту при ініціалізації INTEGER_NUMBER.

6. **Problem 6** (Infeasible – недопустима задача):

1
1 -5

Початковий базисний план містить від'ємний вільний член ($b < 0$), що порушує інваріант допустимості.

7. **Problem 7** (Багатовимірна задача):

5 4 3 2 1
1 1 1 1 1 5
2 0 2 0 2 8

Задача з п'ятьма змінними для перевірки масштабованості.

Ці тести охоплюють основні класи еквівалентності: випадки успішного розв'язання, граничні умови (необмеженість, недопустимість), а також специфічні сценарії, де INTEGER_NUMBER не може коректно замінити REAL_NUMBER.

Зведена таблиця результатів

Нижче наведено порівняльну характеристику виконання алгоритму для двох типів даних.

Тест	Опис задачі	Результат (REAL)	Результат (INTEGER)	Висновок
Problem 1	Стандартна ЗЛП (дробові проміжні значення)	Успіх (Z=10)	Аварійна зупинка	Детекція порушення LSP (Postcondition)
Problem 2	"Integer Safe" (цілі числа на всіх етапах)	Успіх (Z=34)	Успіх (Z=34)	Випадковий успіх підстановки
Problem 3	Стандартна ЗЛП	Успіх (Z=32.57..)	Аварійна зупинка	Детекція порушення LSP (Postcondition)
Problem 5	Задача з зацикленням	Зупинка після досягнення max_iter (Z=0)	Аварійна зупинка	Помилка ініціалізації (Pre/Postcondition)
Problem 6	Недопустимий план ($b_i < 0$)	Аварійна зупинка	Аварійна зупинка	Спрацювання інваріанту класу
Problem 7	Багатовимірна задача	Успіх (Z=24)	Аварійна зупинка	Детекція порушення LSP

Аналіз сценаріїв виконання

Сценарій 1: Успішна підстановка (Problem 2)

У задачі №2 всі коефіцієнти підібрані так, що під час виконання симплекс-методу (ділення на опорний елемент) результати залишаються цілими числами.

- **Результат:** Обидві версії програми повернули $Z=34$.
- **Аналіз:** Це демонструє, що `INTEGER_NUMBER` може технічно замінити `REAL_NUMBER`, якщо дані не призводять до втрати точності. Проте це "крихкий" успіх, який залежить від конкретних даних, а не від коректності архітектури.

Сценарій 2: Детекція порушення LSP (Problem 1, 3, 7)

Це основний сценарій дослідження. У задачі №1 при спробі виконати Pivot-операцію виникає необхідність ділення, де результат є дробовим.

- **Результат REAL:** Обчислено оптимум 10.
- **Результат INTEGER:** Програма аварійно завершилася з наступним трасуванням стеку:

```
simplexeiffel: system execution failed.
Following is the set of recorded exceptions:

***** Thread exception *****
In thread      Root thread      0x0 (thread id)
*****

Class / Object      Routine      Nature of exception      Effect
-----
INTEGER_NUMBER      quotient @5      correct_division:
<000001BAC6A62418>      Postcondition violated.      Fail
INTEGER_NUMBER      quotient @5      Routine failure.      Fail
SIMPLEX_PIVOT      pivot @13      Routine failure.      Fail
SIMPLEX_SOLVER      solve @22      Routine failure.      Fail
SIMPLEXAPP      run_integer_solver @7      Routine failure.      Fail
SIMPLEXAPP      make @8      Routine failure.      Rescue
SIMPLEXAPP      root's creation      Routine failure.      Exit
```

- **Аналіз:** Виключення `Postcondition violated` у методі `quotient` (ділення) підтверджує гіпотезу. Клас `INTEGER_NUMBER` спробував повернути округлене значення, яке не задовольнило строгу постумову базового класу `REAL_NUMBER` (яка вимагає точності ϵ). Механізм DbC не дозволив програмі продовжити виконання з "спотвореними" даними.

Сценарій 3: Робота інваріантів (Problem 6)

Вхідний файл містить обмеження з від'ємним вільним членом ($b = -5$), що суперечить визначенню канонічної форми для запуску симплекс-методу.

- Результат:**

```
simplexeiffel: system execution failed.
Following is the set of recorded exceptions:
```

***** Thread exception *****			
In thread	Root thread	0x0 (thread id)	

Class / Object	Routine	Nature of exception	Effect
SIMPLEX_CONTEXT <00000195E5F5A608>	_invariant @3	all_b_non_negative: Class invariant violated.	Fail
SIMPLEX_CONTEXT <00000195E5F5A608>	_invariant	Routine failure.	Fail
SIMPLEX_CONTEXT <00000195E5F5A608>	enable_invariants @2	Routine failure.	Fail
SIMPLEX_IO <00000195E5F5ADD8>	read_from_stdin @41	Routine failure.	Fail
SIMPLEXAPP <00000195E5F5A5A8>	run_real_solver @5	Routine failure.	Fail
SIMPLEXAPP <00000195E5F5A5A8>	make @9	Routine failure.	Rescue
SIMPLEXAPP <00000195E5F5A5A8>	root's creation	Routine failure.	Exit

- Аналіз:** Система перевірки інваріантів (all_b_non_negative) спрацювала ще на етапі ініціалізації контексту (SIMPLEX_IO.read_from_stdin), до запуску алгоритму. Це доводить ефективність DbC для валідації вхідних даних незалежно від типу чисел.

Сценарій 4: Порухення контракту при створенні (Problem 5)

Вхідні дані містять дробові числа (наприклад, 0.5).

- Результат INTEGER**

```
simplexeiffel: system execution failed.
Following is the set of recorded exceptions:
```

***** Thread exception *****			
In thread	Root thread	0x0 (thread id)	

Class / Object	Routine	Nature of exception	Effect
INTEGER_NUMBER <000001A78B4C7088>	make @2	value_set: Postcondition violated.	Fail
INTEGER_NUMBER <000001A78B4C7088>	make @2	Routine failure.	Fail
SIMPLEX_IO <000001A78B4C5948>	parse_value @3	Routine failure.	Fail
SIMPLEX_IO <000001A78B4C5948>	read_from_stdin @29	Routine failure.	Fail
SIMPLEXAPP <000001A78B4C45A8>	run_integer_solver @5	Routine failure.	Fail
SIMPLEXAPP <000001A78B4C45A8>	make @8	Routine failure.	Rescue
SIMPLEXAPP <000001A78B4C45A8>	root's creation	Routine failure.	Exit

- **Аналіз:** Помилка виникла в конструкторі. Постумова така вимагає `value_set: value = v`. Оскільки `INTEGER_NUMBER` округлює 0.5 до 1, умова `1 = 0.5` є хибною. Це ілюструє, що підтип не може коректно ініціалізуватися даними, які є валідними для базового типу, але виходять за межі домену підтипу.

Висновки з тестування

Проведені тести підтвердили працездатність системи та теоретичні припущення:

1. У середовищі Eiffel порушення математичної семантики при наслідуванні (`INTEGER` замість `REAL`) призводить до **явного виключення** (Exception) під час виконання.
2. Традиційні мови без вбудованого DbC у Сценарії 2 просто продовжили б обчислення з округленими значеннями, видавши невірний результат (наприклад, зациклення алгоритму або субоптимальне рішення) без жодних повідомлень про помилку.
3. Система контрактів успішно локалізувала помилку саме в місці її виникнення (метод ділення або конструктор), а не в глибині алгоритму симплекс-методу, що значно спрощує налагодження.

5. Висновок

У даній курсовій роботі було проведено комплексне дослідження проблеми безпеки універсального поліморфізму в об'єктно-орієнтованому програмуванні на прикладі мови Eiffel. Головним фокусом роботи став аналіз порушень принципу підстановки Лісков (LSP) при моделюванні числових ієрархій та роль методології Design by Contract (DbC) у виявленні таких архітектурних помилок.

У ході виконання роботи було отримано наступні результати:

1. **Теоретичне обґрунтування проблеми.** Проаналізовано природу конфлікту між математичною теорією множин та об'єктною ієрархією класів. Встановлено, що хоча математично цілі числа є підмножиною дійсних ($\mathbb{Z} \subset \mathbb{R}$), в ООП наслідування класу INTEGER від класу REAL є некоректним, якщо базовий клас передбачає операції ділення або вимагає певної точності. Таке наслідування порушує LSP, оскільки похідний клас змінює поведінку (округлення), що суперечить постумовам базового класу.
2. **Програмна реалізація.** Розроблено систему «SimplexEiffel» для розв'язання задач лінійного програмування симплекс-методом. Архітектура системи, побудована на основі узагальненого програмування (Generics), дозволила провести "чистий" експеримент із підстановкою різних числових типів у єдиний алгоритмічний модуль.
3. **Експериментальне підтвердження гіпотези.** Тестування показало, що спроба використати клас INTEGER_NUMBER (з округленням) у алгоритмі, розрахованому на REAL_NUMBER, призводить до порушення контрактів. На відміну від традиційних мов (C++, C#, Java), де така підстановка могла б призвести до тихого спотворення даних або зациклення алгоритму, середовище виконання Eiffel миттєво зупинило роботу програми з помилкою Postcondition violated.
4. **Ефективність Design by Contract.** Продемонстровано, що вбудовані механізми перевірки контрактів (зокрема ensure та invariant) дозволяють перетворити неявні логічні помилки проектування на явні виключення під час виконання. Це дає змогу локалізувати проблему безпосередньо в місці її виникнення (наприклад, у методі ділення), а не аналізувати некоректні результати роботи всього алгоритму.

Підсумовуючи, можна стверджувати, що універсальний поліморфізм є потужним, але таким інструментом, який вимагає суворого дотримання семантичних правил підтипізації. Використання мов із підтримкою Design by Contract, таких як Eiffel, є ефективним засобом захисту від порушень принципу LSP, гарантуючи надійність та передбачуваність поведінки складних програмних систем.

6. Література

- 1) Піскунов О. Г. Компілятори C++ та розробка консольних додатків (Частина 1) [Електронний ресурс]. – 2021. – 163 с.
Режим доступу: <https://www.researchgate.net/publication/357093594>
- 2) Піскунов О. Г. Розробка консольних додатків з елементами C++ (Частина 2) [Електронний ресурс]. – 2021. – 98 с.
Режим доступу: <https://www.researchgate.net/publication/350384089>
- 3) Microsoft. C/C++ Language and Standard Libraries Documentation [Електронний ресурс]. – 2022.
Режим доступу: <https://docs.microsoft.com/ru-ru/cpp/cpp/c-cpp-language-and-standard-libraries>
- 4) Омельчук Л. Л. Об'єктно-орієнтоване програмування. Лабораторний практикум. – 2022.
- 5) Класи та проектування програмного забезпечення [Електронний ресурс].
Режим доступу: <https://www.researchgate.net/publication/395422671>
- 6) Деякі інструментальні засоби документування ПЗ [Електронний ресурс].
Режим доступу: <https://www.researchgate.net/publication/385698190>
- 7) Meyer B. Object-Oriented Software Construction. – 2nd ed. – Prentice Hall, 1997. – 1296 p. (Класика: Design by Contract, LSP, формальні специфікації.)
- 8) Meyer B. Eiffel: The Language. – Prentice Hall, 1992.
(Офіційна мова Eiffel, контракти, типова модель поліморфізму.)
- 9) Meyer B. Touch of Class: Learning to Program Well with Objects and Contracts. – Springer, 2009. (DBC у навчальному форматі.)